

8. neděle v mezidobí A

*Nedělejte si proto starosti o zítřek,
vždyť zítřek bude mít své vlastní starosti.
Každý den má dost svého trápení. (Mt 6,34)*

První čtení

Izaiáš 49,14-15

Sión řekl: "Hospodin mě opustil. Pán na mě zapomněl." Copak může zapomenout žena na své nemluvně, není jí líto syna vlastního těla? I kdyby ona zapomněla, já přece na tebe nezapomenu!

Druhé čtení

1. Korintňanům 4,1-5

(Bratři a sestry!) Ať se každý na nás dívá jako na Kristovy služebníky a správce Božích tajemství. A když tedy někdo něco spravuje, požaduje se ovšem od něho, aby na něj bylo spolehnutí. Mně na tom pramálo záleží, abych byl posuzován od vás nebo od nějakého jiného lidského soudu. Ale ani já sám sebe neposuzuji. Moje svědomí mně sice nic nevyčítá, ale tím ještě nejsem ospravedlněn. Úsudek o mně patří Pánu. Proto nic nesudte předčasně, než přijde Pán. On také vynese na světlo věci, které jsou dosud ukryty v temnotách, a učiní, že bude zřejmé, jaké měl kdo úmysly. A teprve tehdy může každý dostat od Boha chválu.

Evangelium

Matouš 6,24-34

Ježíš řekl svým učedníkům: "Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům. Buď jednoho bude zanedbávat, a druhého milovat, nebo se bude prvního držet, a druhým pohrdne. Nemůžete sloužit Bohu i mamonu. Proto vám říkám: Nedělejte si starosti o svůj život, co budete jíst, ani o své tělo, do čeho se budete oblékat. Což není život víc než jídlo a tělo víc než šaty? Podívejte se na ptáky: Nesejí ani nežnou ani neshromažďují do stodol, a váš nebeský Otec je živí. Copak nejste o mnoho cennější než oni? Kdo z vás si může svou starostlivostí prodloužit život o jedinou chvíli? A proč si děláte starosti o svoje oblečení? Pozorujte polní lilie, jak rostou: nelopotí se, nepředou – a říkám vám: Ani Šalomoun v celé své nádheře nebyl tak oblečen jako jedna z nich! Jestliže tedy Bůh tak obléká polní travu, která dnes je, a zítra se hodí do pece, čím spíše vás, malověrní! Nedělejte si proto starosti a neříkejte: Co

budeme jíst? nebo: Co budeme pít? nebo: Do čeho se oblečeme? Po tom všem se shánějí pohané. Váš nebeský Otec přece ví, že to všechno potřebujete. Nejprve tedy hledejte Boží království a jeho spravedlnost, a to všechno vám bude přidáno. Nedělejte si proto starosti o zítřek, vždyť zítřek bude mít své vlastní starosti. Každý den má dost svého trápení."

K zamyšlení

"Nemůžete sloužit Bohu a mamonu." Jaká je to pravda, zažíváme šokujícím způsobem dnes, především v našem "rozvinutém světě". Všude se míhají agresivní reklamy, máme právo na všechno a na každého – a to ihned. Lakota, nenasytnost a egoismus se oslavují jako to nejdůležitější. Pojem štěstí znamená smět si vše dovolit a koupit. Jsme ve svém přesvědčení utvrzováni, že můžeme ovládat život pomocí vědy, techniky a vlastních vědomostí. Vede to k tomu, že hodnota člověka je měřena podle toho, jaký podal výkon: kdo mnoho může, kdo mnoho má, kdo život zdánlivě zvládá, ten je důležitý, potřebný, je "zdařilý". Lidé si z toho utvářejí svojí identitu. Když se vše toto rozpadne, začne se drobit i jejich životní základ.

Možná, že si ani neuvědomujeme, jak se s námi manipuluje a jak jsme zotročeni v jistém druhu moderního otroctví. Natolik má tedy Ježíšovo varování aktuální dopad, když hovoří, že kořeny všeho zla leží v chamtivosti. To, že budovat koncept, obsah a smysl života na mamonu je pomíjivé, nám ukazuje hrozivě narůstající počet lidí, kteří ničení depresemi, pociťují v životě především prázdnotu, samotu, strach, zoufalství, nesmyslnost a bezútešnost. Kde zvítězí síly ničící život, tam bude každá zkušenost s plností života a smyslem života udušena trním.

"Nejprve tedy hledejte Boží království a jeho spravedlnost". Starost o denní chléb je nutná, nemůže se však stát tím nejvyšším životním smyslem a obsahem. Životní smysl roste z toho, že my tu životní dimenzi, která naší realitu zatlačila do pozadí, postavíme znovu do středu. Jedná se o to, abychom se postavili na odpor chamtivosti, egocentrismu, strachu před tím, že odejdeme zkrátka... a rozhodli se pro Boží království: pozornost na malé zotročující mechanismy, osobní vytyčení si hranic k tomu "nutně muset mít", skromnost, velkorysost, spokojenost, důvěra, společenství, čas, hodnoty, jistota, starost o bližní... Je to bohužel velmi rozšířená myšlenka, že člověk může sjednotit království mamonu a Boží království pod jednou střechou. Zatímco my máme nadbytek, někde jinde umírají lidé. Co si přivlastňují nad své vlastní potřeby, to se nedostává někomu jinému. Sloužit království a jeho spravedlnosti a učinit ho cílem a středem našich životů znamená navzájem si věnovat takovou pozornost, který každý z nás potřebuje, aby mohl žít šťastně a smysluplně. Ostatní nám bude přidáno, to znamená, že tímto postojem můžeme každému přispět tak, že každý bude mít dostatek – materiálně, duševně, duchovně, spirituálně.

"Nestarejte se!" Změnou zorného úhlu z "Co my je ku prospěchu" v "Co je pro nás všechny dobré?" může vzejít konkrétní postoj a rozhodnutí, které nám pomáhá k "životu bez starosti" v biblickém slova smyslu. Výzvy směrem k materiálně privilegovaným jsou jiné, než na ty, kteří na tom nejsou materiálně dobře. Ale přesto mají všichni zodpovědnost za spravedlivé konání, aby lidé všude na světě mohli žít "bez starosti". Jen tehdy, když jsou zde lidé bezpečně navzájem pro sebe, pak může každý člověk v sobě vyvinout tu opravdovou důvěru a příslib v Boží bezpodmínečnou a nekonečnou starost (1. čtení), která dává sama smysl a oporu.